ΕΚΘΕΤΟΣ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελ.

ψαξε γιὰ τὸν ἄντρα της. Ποῦ ἦταν λοιπόν; Σὲ μιὰ στιγμὴ φώναξε κιόλας τ' ὄνομά του, τὸν κάλεσε νάρθει νὰ περάσει τὸ χέρι της μέσ' ἀπὸ τὸ δικό του, νὰ τὴ στηρίζει σὲ κείνη τὴ δύσκολη, τὴν ἔρημη ὥρα. Ἡ φωνή της ἦταν ἥσυχη:

«Κωστή! Ἐ, Κωστή...».

Μὰ ὁ Κωστῆς εἶχε κλείσει τ' αὐτιά του.

Τότε ἡ γυναίκα πῆρε πάλι μόνη τὸ δρόμο καὶ γύρισε. Ἡ νύχτα πιὰ ἔφεγγε ἀπὸ τὰ κεριὰ ποὺ φύτευαν σὲ κάθε μεριὰ μικρὰ φουσάκια, τὰ παῖρναν ὕστερα καὶ τὰ φύτευαν ἀλλοῦ.

Ὁ Κωστῆς εἶχε φτάσει κιόλας στὸ σπίτι, καθόταν στὸ τραπέζι καὶ σκέφτονταν. Μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας δὲ σάλεψε κάν! Χάμου, πάλι, στὸ τραπέζι κοιτόταν τὸ κερί του, ἡ ἄσπρη λαμπάδα, σβηστή, παράξενη.

Ἡ Ἀργυρὴ ἄπλωσε τὸ χέρι της στὸ κενό. Εἶχε κιόλας ἀρχίσει νὰ κλαίει, μὰ βρῆκε τὴ δύναμη νὰ συλλαβίσει δυὸ λόγια:

—Κωστή! Χριστὸς ἀνέστη.

Κεῖνος δὲν ἄκουσε ξανά, εἶχε καιρὸ ποὺ δὲν τὴν ἄκουγε καὶ δὲν τὴν πρόσεχε, Ἡ γυναίκα εἶπε πάλι τὰ ἴδια λόγια, σίμωσε περισσότερο τὸ χέρι της, σίμωσε καὶ τὸ κερί:

—Κωστή! Χρ...

Ὁ ἄλλος κρατοῦσε τὸ κεφάλι του, καὶ τὴν καρδιά του, μεσ' στὶς παλάμες. Ἴσως καὶ νάκλαιγε κι' αὐτός. Μὰ σιωποῦσε πείσμονα.

Τόση νέκρα πιά...

Κείνη τὴν ὥρα ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ παιδιοῦ. Δυνατὴ στὴν ἀρχή, ἀνάμιχτη μ' ἀναφιλητό. σιγανὴ μὰ ἀδιάκοπη ἔπειτα. Φωνὴ σὰν ἀπ' ἄλλο κόσμο, μακρινό.

Ἡ Ἀργυρὴ στήλωσε πρώτη τ' αὐτή της:

—Φωνή;

Ὁ Κωστῆς κατέβασε ἀπότομα τὰ χέρια του, βάλθηκε ν' ἀφουγκραστεῖ:

—Φωνή:

Ἡ φωνίτσα ἦταν ἁπαλή, βελούδινη κι εἶχε δυὸ φτεράκια ποὺ σιγανάδευαν. Τὰ φτερὰ ἄνοιγαν τὴν ξώπορτα τρυπώντας λὲς τὸ ξύλο, πέρναγαν τὸ διάδρομο τοῦ σπιτιοῦ, ἄνοιγαν καὶ τὴν πόρτα τῆς κάμαρας, φτάνανε ἐκεῖ κοντά, πάνω στὸ τραπέζι θαρρῆς, πάνω στὶς καρδιές τους. Σάλευαν μπρὸς στὴ φλόγα τοῦ κεριοῦ καὶ νόμιζες πὼς ἤθελαν νὰ παίξουν μαζί της.

Πρώτη ἡ γυναίκα ρώτησε:

—Εἶναι σὲ μᾶς;

Ὁ ἄνδρας σηκώθηκε καὶ προχώρησε στὴν πόρτα. Πίσω του, μαγνητισμένη λὲς, σηκώθηκε κι' ἡ Ἀργυρή. Στὴν πόρτα τῆς κάμαρας ὡστόσο στάθηκαν.

Ἡ φωνὴ ἐρχόταν πάντα ἴδια, μὰ πιὸ ὄμορφη τώρα.

Ἡ Ἀργυρὴ ἀπόρησε:

—Λὲς νάνε παιδί;

—Παιδί!

Τὸ παιδὶ κρυφοσπάραζε μεσ' στὴν Ἀπριλιάτικη νύχτα κι' ἔτρεξαν κι' οἱ δυὸ νὰ τὸ μαζέψουν. Κοιτόταν ὄξω στὴν πόρτα, τυλιγμένο σὲ λίγα ρουχαλάκια, τριανταφυλλένιο ἀπ' τὸ κλάμμα καὶ τὶς φωνές, μὲ δυὸ μάτια ποὺ δὲν ξέραμε τίποτα γιὰ τὸν κόσμο, τίποτε καὶ γιὰ τὸ πάσχα.

Ἡ Ἀργυρὴ δὲν περίμενε κὰν τὴν γνώμη τοῦ ἄντρα της. Ἄρπαξε τὸ παιδὶ στὰ χέρια, τὸ τύλιξε στὸν κόρφο της, τὸ πῆγε ὥς τὴν κρεβατοκάμαρα κι' ἔμεινε σφιγγωντάς το. Κεῖνο ἦταν τόσο δὰ ἀγγελικὸ πλάσμα καὶ κρύωνε, πείναγε. Ἡ γυναίκα βάλθηκε νὰ τὸ ζεστάνει μὲ τὴν ἴδια της τὴν ἀνάσα...

Ὁ Κωστὴς στεκόταν παράμερα ἀπορώντας. Κοίταζε τὸ παιδί, τόκλεινε λὲς μεσ' στὰ μάτια του, τὸ ψαχούλευε μυστικά. Στὸ τέλος ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ τὸ ἄγγιξε. Τρυφερά, μὲ δέος, δύσπιστος. Πέρασε τὴν παλάμη του στὰ ρουχαλάκια του, χάϊδεψε τὸ κορμί τυυ, ἔφτασε καὶ στὸ προσωπάκι του—ἴδιο χερουβείμ ἀπὸ κρινένια ζωγραφιά. Γονάτισε κιόλας μπρὸς του, ἔβαλε τ' αὐτί του ν' ἀκούσει τὴν καρδούλα του.

—Χτυπάει; Ρώτησε περίεργα τὴν Ἀργυρή.

—Μὰ πῶς ὄχι! Ἔκαμε κείνη βάζοντας καὶ τὸ δικό της τ' αὐτὶ στὴν καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ.

Δὲ ρώτησε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο πῶς ἦρθε τὸ ἔκθετο ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι, ποιανοῦ ἦταν κι' ἄν θὰ τὸ κρατοῦσαν γιὰ δικό τους. Γιὰ τὸ τελευταῖο συνεννοήθηκαν μόνο μὲ τὰ χέρια τους: σμίξανε πάνω στὸ παιδὶ τὰ δέκα δάκτυλα, σφίξανε, μείναν γιὰ ὥρα δεμένα.

Ἔπειτα τὸ παιδὶ γλάρωσε κι' ἀποκοιμήθηκε. Σ' ὅλο του τὸ πρόσωπο, σ' ὅλη του τὴ ζωὴ εἶχε ξεχυθεῖ μιὰ καλοκαιρινὴ γαλήνη. Καὶ μόνο ποὺ ἀνάσαινε: σιγανά, ρυθμικά, μὲ πίστη γιὰ τὸ αὔριο.

Ἡ Ἀργυρὴ τ' ἀπίθωσε στὸ κρεβάτι, τὸ σκέπασε καὶ τὸ σταύρωσε. Κεῖνο εἶδε, φαίνεται, τὸ σταυρὸ μέσ' στὸ πρωτοῦπνι καὶ χαμογέλασε...

Πέρα, σ' ἕνα τυχαῖο ποτήρι τοῦ νεροῦ ἔφεγγε τὸ ἀναστάσιμο κερὶ τῆς γυναίκας. Ὁ Κωστὴς ἔτρεξε στὴν τραπεζαρία, πῆρε τὸ δικό του καὶ τόφερε. Τὸ κερὶ τοῦ ἄντρα ρώτησε τὴν Ἀργυρὴ γιὰ τὸ φῶς, γιὰ τὸ Πάσχα.

Ἡ γυναίκα πῆρε τὸ δικό της τὸ κερὶ κι' ἄναψε τοῦ ἄντρα της. Κεῖνος ρώτησε πάλι βέβαια γιὰ τὸ παιδί:

—Κοιμᾶται, λές;

—Νὰ δοῦμε...

Ζύγωσαν στὸ παιδί, τὸ κοίταξαν, ἄκουσαν τὴν ἀνασαιμιά του. Εἶχαν σκύψει κι' οἱ δυὸ πάνω του καὶ τὸ φώτιζαν μὲ τὰ κεριά, σ' ἕναν τόσο δὰ χῶρο ποὺ γέμιζε πιὰ ὁλάκερη τὴ ζωή τους, σμίγανε τή φλόγα τους λὲς καὶ φιλιοῦνταν, ἀναστάσιμα.

ΤΑΚΗΣ ΔΟΞΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰδικὸς Δερματολόγος
ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ:
Ἀγγειωμάτων, Ἐπιθηλιωμάτων (Μούρων) Τριχοφύτων, Κασίδας, Περιονύξεων.
ΚΙΡΣΟΙ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Ἀποτριχώσεις.
ΕΡΜΟΥ-ΚΑΝΑΚΑΡΗ 118 ΤΗΛ. 30-61

ΛΑΜΠΡΗ Σ' ΕΝΑ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελ.

τσάραμε ἕνα μικρὸ κάβο καὶ βρεθήκαμε σ' ἕνα μικρὸ λιμάνι. Ἀγέρας φύσαγε, μὰ ἡ θάλασσα ἦταν λίγη..Μᾶς φαινόταν σὰν ψέματα, σὰν ὄνειρο. Πῶς εἴχαμε κάνει τὶς μανοῦβρες, πῶς βρεθήκαμε κεῖ μέσα, δὲν τὸ καταλάβαμε. Σὲ λίγη ὥρα φουντάραμε καὶ τὶς δυὸ ἄγκυρες καὶ γονατίζοντας ὅλοι εὐχαριστήσαμε τὸν Χριστὸ καὶ τὸν Ἅγιο μας. Μὰ τὸ μεγάλο θαῦμα ἔγινε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, σὰν ξημέρωσε τὸ ΠΑΣΧΑ.

»Παρ' ὅλο ποὺ ἤμαστε σκοτωμένοι ἀπὸ τὴν κούραση, εἴχαμε μερόνυχτα νὰ κοιμηθοῦμε, σηκωθήκαμε πρωῒ νὰ κάνουμε τὴ λειτουργία μας καὶ νὰ δοῦμε ποῦ βρισκόμαστε. Μὲ ἔκπληξη εἴδαμε σὲ καμιὰ τριακοσαριὰ μέτρα μακρυὰ ἀπὸ μᾶς ἀγκυροβολημένο ἕνα φορτηγό. Ὅταν δὲ πῆρα τὰ κυάλια νὰ δῶ καλλίτερα, παρ' ὀλίγο νὰ μοῦ φύγουν ἀπὸ τὰ χέρια, γιατὶ διάβασα στὴν πλώρη του τὸ ὄνομα «ΚΥΜΑ». Τὸ γνώρισα, ἤτανε ἀν δριώτικο φορτηγό. Σὲ λίγο, ὡς ὅτου νὰ συνέλθωμε, μιὰ βάρκα μᾶς πλεύριζε καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεμόσκαλα ποὺ ρίξαμε ἀνέβηκαν ὁ καπετάνιος καὶ δύο ναῦτες τοῦ ἄλλου φορτηγοῦ. Ἀγκαλιαστήκαμε καὶ κλαίγαμε σὰ μωρὰ παιδιὰ ὅλοι μας. Τόση ἦταν ἡ χαρά μας, νομίσαμε ὅτι ἤμαστε στὴν Ἑλλάδα, στὶς πατρίδες μας. Καὶ τ' ἄλλο φορτηγὸ εἶχε γλυτωσει φτηνὰ τὸ κακό. Πόδισε πιὸ μπροστὰ ἀπὸ μᾶς μ' ἀρκετὲς ζημιές.

—Παιδιὰ μᾶς εἶπε ὁ καπετάνιος μας, τὶς ζημιὲς θὰ τὶς δοῦμε αὔριο. Σήμερα εἶναι Λαμπρή ἐμεῖς θ' ἀναστήσουμε ἀπόψε κι' ὁ Χριστὸς ἄς μᾶς συγχωρήση γι' αὐτό.

Καὶ πράγματι, ἤρθανε ὅλοι ἀπὸ τὸ «ΚΥΜΑ», ἑτοιμάσαμε τὰ πασχαλινά, τὸ νησάκι ποὺ λέγεται «Παλμύρα» ἤτανε φιλόξενο, ἀν κι' ἀκατοίκητο. Ἀπὸ τὰ βράχια του, ποὺ ἦσαν φωλὲς γλάρων, μαζέψαμε αὐγά, τὰ βάψαμε κόκκινα, στὸ «ΚΥΜΑ» μέσα εἴχαμε δυὸ ἀρνιὰ ποὺ δὲν τοὺς τὰ πῆρε ἡ θάλασσα, τὰ δικά μας τάχε πάρει ἡ θάλασσα.

Κι' ὅταν τὸ μεσημέρι κάναμε δεύτερη Ἀνάσταση, συγκινημένοι ἀκούγαμε τὸν καπετάνιο ποὺ μὲ τὴ «Σύναψι» στὰ χέρια διάβαζε τὴν ἀναστάσιμη ἀκολουθία. Κι' ὅταν ἀκούστηκε τό:—«Χριστὸς Ἀνέστη»—οἱ καμπάνες τῶν δυὸ καραβιῶν χτυπούσανε χαρμόσυνα καὶ τὸ φυσικὸ λιμανάκι τοῦ νησιοῦ γιόμισε ἀπὸ τὸν ἦχο τους. Φιληθήκαμε καὶ σφίξαμε τὰ χέρια.

Χριστὸς Ἀνέστη

—Ἀληθῶς Ἀνέστη

ΠΑΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ ΩΤΟ-ΡΙΝΟ-ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ
"Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ,,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΜΑΡΚΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΥ
ΤΗΣ ΩΤΟ—ΡΙΝΟ—ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
(ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ,,)
Ἡ Κλινικὴ ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις, ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου 107 διαθέτουσα τελειοτάτου, τελευταίου τύπου μηχανήματα καὶ κλίνας α' β' καὶ γ' θέσεως.
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.
ΤΗΛΕΦ. 45—33

ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελ.

ποῖος «ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο». Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ θάνατος διὰ τὸν ἀμετανόητον ἁμαρτωλὸν εἶναι τρομερός, διὰ τὸν πραγματικὸν χριστιανὸν τὸ πολὺ—πολὺ μεταβάλλεται εἰς ἁπλοῦν ἐπεισόδιον.

Τὸν ἀκατάλυτον αὐτὸν θρίαμβον, ποὺ θὰ καταγάγῃ διὰ τοῦ αἰωνίου θριαμβευτοῦ κάθε ζωντανὸς χριστιανός, ἔχει ὑπ' ὄψιν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἐμπαίζῃ τρόπον τινὰ τὸν θάνατον καὶ μὲ αἰσθήματα ὑπερβάλλοντος ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς τὸν προκαλεῖ καὶ τοῦ λέγει: «Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; Ποῦ σου Ἅδη τὸ νῖκος;» Ποῖος ἄλλος θρίαμβος δύναται νὰ νοηθῇ ἀνώτερος καὶ ἐνδοξότερος ἀπὸ αὐτὸν διὰ κάθε χριστιανόν; Ἀληθῶς, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐγγυᾶται εἰς τὴν ἀνάστασιν, ὅλων ἐκείνων, ποὺ πιστεύουν εἰς Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ τῶν νεκρῶν.

Διὰ τοῦτο τὸ σύνθημα τοῦ κάθε χριστιανοῦ πρέπει νὰ εἶναι «Χριστὸς Ἀνέστη». Εἶναι ἡ φρᾶσις ἐκείνη, ποὺ ἠκούσθη «τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων», καθ' ἣν ὁ αἰώνιος θριαμβευτὴς «πατήσας τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον», «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο». Μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», θὰ ἐνθυμῆται ὁ πιστός χριστιανὸς τὴν θεῖαν καταγωγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ του, θὰ ἐνθυμῆται ὅτι τὸ ἀπολυτρωτικόν Του ἔργον, ὁ Σωτὴρ τὸ ἔφερεν εἰς ἔνδοξον πέρας, θὰ ἐνθυμῆται ἀκόμη ὅτι «ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς φανερωθήσεται ἐν δόξῃ».

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ. Στὸ πλαίσιον τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐξόδου Μεσολογγίου ἐδόθη ἐνταῦθα θεατρικὴ παράστασις ἐθνικοῦ περιεχομένου καὶ ποτριωτικὸ σκέτς ἀναφερόμενο στήν ὑπόθεσι τῆς Κύπρου μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Ἡ θεατρικὴ παράστασις ἐδόθη ἀπὸ τοὺς προσκόπους καὶ ὁδηγοὺς Μεσολογγίου τὸ πλεῖστον τῶν ὁποίων ἦσαν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν δύο γυμνασίων τῆς πόλεώς μας. Ἐδίδαξαν Ἀνδρ. Κοντογιάννης καλλιτέχνης, ὁ καθηγητής κ. Γερ. Τζάνος, ἡ καθηγήτρια Ἀγγελικὴ Καρούμπαλου καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Γαρδέλης. Τὴν γενικὴ ἐποπτεία εἶχε ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Σωμ. Ἀγωγῆς κ. Κων. Κασβίκης. Σκηνικὰ ἡ ζωγράφος κ. Σμαρ. Γκλοβάνου καὶ ὁ κ. Θεόδ. Γεωργόπουλος. Στὴ θεατρικὴ παράστασι καὶ στὸ σκέτς διεκρίθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου μας Γεώργ. Ἀθανασόπουλος, Κων. Ράπτης, Καλομάκης καὶ ὁ Ἰω. Γαρδέλης. Ἐπίσης αἱ μαθήτριαι τοῦ γυμνασίου μας Αἰκ. Κουρούκλη, Ἀντιγ. Ρουπάκη, Βιργ. Βερίτση, Πολ. Μιχαλοπούλου, Αἰκ. Κορωνιοῦ, Μαρία Νίδερ καὶ Εὐανθ. Κουτσούμπα. Ἐπίσης αἱ γυμ)χαι Μεσολογγίου Π. Κρίτα καὶ Ἀνδρ. Λεονάρδη, ἐφιλοξένησαν κατ' ἄριστον τρόπον μαθητὰς καὶ μηθητρίας ξένων γυμνασίων.

Ἀθ. Παπαδόπουλος

Ἐκδόσεις

ΤΟ "ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ,,

Στὸ κυκλοφοροῦν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐργόχειρο» θὰ βρῆτε τὰ ὡραιότερα σχέδια κεντημάτων καὶ πλεκτικῆς. Ἐπίσης μαθήματα κοπτικῆς, ζαχαροπλαστικῆς καὶ μαγειρικῆς, οἰκοκυρικῆς. Τὰ τελευταῖα μοντέλλα φορεμάτων. Κάθε τί, ποὺ ἐνδιαφέρει τὸ κορίτσι καὶ τὴν νοικοκυράν. Ζητήσετε τὸ «Ἐργόχειρο» ἀπὸ τὸν ἐφημεριδοπώλην σας.

Ἀγοράζω διάφορα παλαιὰ χαρτιὰ ψιλὰ—χονδρά, καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα, περιοδικὰ καὶ τσιμεντοσακκούλες κλπ. Κολοκοτρώνη 47, τηλ. 45—27.

ΚΑΡΔΙΑΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Νεωτάτου τύπου μηχανήματα ἠλεκτροκαρδιογραφίας δι' ἀκριβῆ διάγνωσιν Καρδιακῶν Νοσημάτων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.
ΠΑΤΡΑΙ, Κανακάρη 157.
Τηλ. 20—86

ΑΙΜΟΡΟΪΔΕΣ
ΠΕΡΙΕΔΡΙΚΑ ΣΥΡΙΓΓΙΑ
ΚΑΙ ΚΙΡΣΟΙ
Θεραπεύονται ἄνευ ἐγχειρήσεως παρὰ τοῦ στομαχο—ἐντερολόγου
ΙΑΤΡΟΥ
Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑ
Κανάρη 49. Τηλ. 39—33

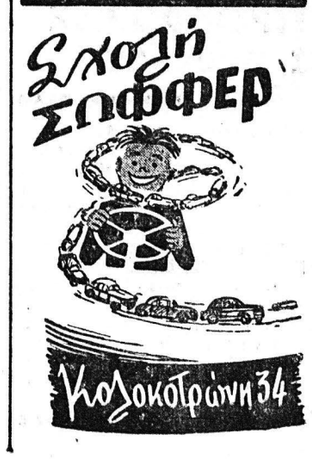

ΒΟΜΒΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΩΛ ΣΤΡΗΤ
ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΚΡΟΙΣΟΣ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΥΛΙΝ ΤΟΥ

ΕΝΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ ΤΟΥ

Ν. ΥΟΡΚΗ Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Ρόμπερτ Γιάγκ βασιλεὺς τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους ἀνθρώπους τῆς Ἀμερικῆς, ἡ περιουσία τοῦ ὁποίου ἀνέρχεται εἰς 8 ἑκατομμυρία δολλάρια, ηὐτοκτόνησε διὰ λόγους μυστηριώδεις, εἰς τὴν ἔπαυλίν του τοῦ Πάλμ Μπήτς εἰς τὴν Φλωρίδα. Εὑρέθη ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν του δύο ὥρας μετὰ τὸν θάνατόν του ἐπάνω εἰς μπιλιάδο ἑνὸς ἐκ τῶν καπνιστηρίων τοῦ τεραστίου μαρμαρίνου μεγάρου του. Δύο κενὰ περίστροφα ἔκειντο εἰς τὰς πόδας του. Εἰς τὴν Οὐὼλ Στρὴτ ἡ αὐτοκτονία τοῦ Ρόμπερ Γιάνγκ ποὺ μόλις ἦτο 60 ἐτῶν, προεκάλεσε τὴν ἐντύπωσιν βόμβας. Ἐν τούτοις ὡρισμέναι ἐφημερίδες ἀναφέρουν τὰς μεγάλας δυσχερείας ἐκμεταλλεύσεως ποὺ συναντοῦν ἀπὸ διετίας ὅλαι αἱ ἑταιρεῖαι τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων. Ὁ Ρόμπερτ Γιάνγκ ποὺ δὲν ἐταξίδευε ποτὲ μὲ ἀεροπλάνον, ἔχασε τὴν μοναδικήν κόρην του, τὸ 1941 εἰς ἀεροπορικὸν δυστύχημα ὑπεράνω τοῦ Καναδᾶ. Ἔκτοτε ἔζη μόνος, μὲ τὴν συζυγόν του, Ἀνίτα, τὸ μὲν καλοκαίρι εἰς τὸ μέγαρόν του τοῦ Νιοῦπορτ, ποὺ ἀριθμεῖ 65 δωμάτια, τὸ δὲ χειμῶνα εἰς τὴν Φλωρίδα. Ὁ Γιάνγκ ἦτο πολὺ φίλος τῶν βιβλίων καὶ ἔγραφε καὶ ὁ ἴδιος στίχους, ποὺ κατὰ τὴν ἀποψιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ κύκλου του ἦσαν ἄνω τοῦ μετρίου. Οἱ τελευταῖοι στίχοι του, ποὺ ἔγράφησαν πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἴσως περιέχουν καὶ τὸ μυστικὸν τῆς μυστηριώδους αὐτοκτονίας του: «Θλιμμένες εἶναι αἱ σκέψεις μου. Θλιμμένες σὰν τὰ νεκρὰ φύλλα τοῦ Φθινοπώρου. Οἱ φίλοι μου μ' ἀποφεύγουν—ἡ ἀγάπη ἔχασε τὸ ἄρωμά της—ἡ δίψα μου γιὰ τὸ χρῆμα ἔχει κορεσθῆ. Μόνον οἱ ψεῦτες τριγυρίζουν ἀκόμη στὸ σπίτι μου...»

Οἰκόπεδα ἡ ἔκτασις 1 στρέμματος μετὰ 14 ἐλαιοδένδρων 7 ἐτῶν κ.λ.π., ὕδατος, ἠλεκρικοῦ, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν εἰς θέσιν Ἅγ. Σπυρίδων (κάτω-θι σιδηρ. γραμμῆς) ἐν Ἁγιᾷ Πατρῶν. Πληροφορίαι Πέτρον Βέργην ἐκεῖ, καὶ Χαρίλ. Χαλκιδαῖον (καπνοπωλεῖον, Κορίνθου 210).

Τὸ γνωστὸν ἐξοχικὸν κέντρον
"ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ,,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΠΕΡΩΝΗ
ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΙΑ (Στάσις Σκάγια)
Ἀνακαινισθὲν τελείως, τελεῖ, τὰ ΕΓΚΑΙΝΙΑ του ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ τοῦ ΠΑΣΧΑ.
Αἴθουσα πολυτελὴς—Ὀρχήστρα πλήρης
Κουζίνα ἐκλεκτὴ—Περιποίησις ἄκρα.
"ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ,,
Τὸ ὡραιότερον ἐξοχικὸν κέντρον
(Τακτικὴ ὑπεραστικὴ καὶ ἀστικὴ συγκοινωνία)

ΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ
"ΧΑΜΑΜ,, ΠΑΤΡΩΝ
(ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ 27)
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝΤΑ
Ἔκαμαν ἔναρξι, τῆς θερινῆς περιόδου
(Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν τηλεφωνήσατε 42—67)

ΚΑΘΑΡΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ
ΤΟΚΟΣ 9 ο)ο (ἀφορολόγητος)
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν καὶ ἄνω
ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ
ΚΑΘΑΡΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ
ΤΟΚΟΣ 8 ο)ο (ἀφορολόγητος)
εἰς τὰ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΤΑΧ)ΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΓΕΩΡΓ. Β. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου καὶ Κορίνθου 218 καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην.

ΑΘΑΝ. - ΤΙΜΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ» Ἀθηνῶν
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΔΟΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 41
ΤΗΛΕΦ. 46—66
Ἑκάστην Πέμπτην ἀπὸ 5—7 μ.μ. θὰ δέχεται ἀπόρους δωρεάν